

vor Anseelse i det europæiske Samsund, for at gaae for dem, der have Krav paa at være selvstændige, skulle, ved at anvende en vis Sum, vise vor Villie til at hævede denne Selvstændighed — for mig har saare liben Bægt. Hensynet til den offentlige Mening i det europæiske Samsund eller til, hvorledes vi opfattes af andre Stater, kunde ikke bevæge mig til at stemme for nogen Udgift til Hæren. Naar jeg ikke havde det Haab, at vi ved det Bærn, som der her er Spørgsmaal om at tilveiebringe, virkelig kunde tilveiebringe Noget, hvorved vi kunde forsvare os og gjenvinde vort Folks Integritet, saa vilde jeg ikke stemme derfor. Jeg tilstaaer, at naar man vil veie Sandhellighederne imod Ufsandhellighederne herfor imod hinanden, da ere maastee de sidste de største; men vi have heldigviis Lov til at tage lykkelige Conjuncturer med i vor Beregning, lige saa godt som vi, naar vi opgjøre Fortidens Regneskifte, maae tillægge haarde Udkyffer, der ikke stode i Forbindelse med vort Forsvarsvæsen, en væsentlig Deel i, hvad der er overgaaet os. Naar vi lægge vor Beregning saaledes, saa troer jeg, at vi nok tør sætte vort Haab til, at vi med et godt organiseret Forsvar vilde kunne hævede vor Selvstændighed.

Sad: Jeg havde i Begyndelsen af denne Behandling ikke tænkt paa at tage Ordet. Det, der senere har bevæget mig til at forlange Ordet, det er det, at en enkelt Institution er bleven omtalt paa en saadan Maade, at jeg troer allerede nu at burde udtale nogle saa Ord derimod. Da jeg nu har faaet Ordet, skal jeg dog tillige om Sagen i sin Almindelighed tillade mig nogle enkelte Bemærkninger. Grunden, hvorfor jeg egentlig fra Begyndelsen af denne Forhandling ikke havde tænkt mig at tage Ordet, var den, at jeg, hvad Principerne angaaer, i Alt væsentligt kunde slutte mig til dem, som ere opstillede i det foreliggende Udkast, og fordi jeg iforveien vidste, at der herfor vilde blive leveret et saadant Forsvar, saa at jeg ikke kunde have Anledning til at give min Skjærv med, og jeg skal i saa Henseende tillade mig at slutte mig fuldstændig til det Foredrag, vi i den Retning hørte forleden fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds

(Fønger). Det var mig vistnok heller ikke uklart, at der fra flere Sider vilde fremkomme stærke Udtalelser for en saadan Ordning, der i sin Tid har foreligget som et Mindretals Forslag i den nedsatte Commission. Naar jeg ikke kunde tiltræde de Anstuelser, som gaae igjennem dette Forslag, saa var jeg imidlertid ogsaa overbevist om, at det, der kunde siges derimod, vilde fremkomme fra andre Sider, og jeg er heller ikke bleven stiftet i den Henseende. Jeg troer, at de Svagheder, som knyttede sig til dette Mindretals Forslag, ere idag blevene saa klart paaviste af den ærede Folkethingsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds (Ernst), at der ikke kan være Anledning til at sige noget Mere derom. Jeg skal kun tillade mig at høre, at det forekommer mig, at naar man har forsøgt at fremskille Forskjellen mellem de to Hovedforslag som væsentligt bestaaende deri, at det ene skulde gaae ud paa en Art Folkevæbning, og det andet mere skulde ligne Ordningen af en staaende Hær, saa maa jeg erklære dette for fuldstændig urigtigt. Jeg kan ikke see Andet, end at begge Forslag i saa Henseende ere eens og hvile paa samme Grundfætning, at de begge vilde føre til en Folkevæbning. Forskjellen imellem dem er en heelt anden, den angaaer deels Uddannelsen, deels Antallet af de forskjellige Befalingsmænd, og deels endelig er Forskjellen den, at medens Mindretallets Forslag lader alle Afdelinger være eens udrustede, saa gaaer Ministeriets Forslag ud paa at gjøre en Deling paa den Maade, at en Deel af Hæren skal være udrustet saaledes, at man uden Betænkelighed strax kan lade den møde en kraftig og vel vaabensøvet Fjende, og de andre vistnok svagere, men dog saaledes at de efterhaanden kunne komme til. Der var ogsaa endnu en tredje Anstuelse, som jeg antog vilde komme til Orde, og den har ogsaa lybt navnlig idag, men den er heldigviis kun fremsat af nogle saa Medlemmer, og disse have faaet deres Tilsvær af den ærede Minister. Jeg sigter til den Anstuelse, som ogsaa i Skrift er fremsat, at vi i Grunden ere saa svage, at vi slet ikke kunne tænke paa at levere noget som helst Forsvar, og derfor skulle vi helst opgive det Hele. Jeg troer, at denne Anstuelse er i højeste Grad